

[Inger Stilling Pedersen]

hovedet muligt. Jeg synes somme tider, at man ligesom prøver at så tvivl om det, men på den anden side vil der måske altid være fabrikanter, der prøver at komme let fra tingene eller lave noget, der ikke er så godt.

Jeg mener, at vi i Danmark har været interesseret i at følge området og gøre så meget som muligt ud af at sikre forbrugerne, og det tror jeg da også den tidligere socialdemokratiske regering har været, i betragtning af den lovgivning, der foreligger fra den tid. Ikke mindst fru Tove Lindbo Larsen har gjort et vældigt stykke arbejde, og jeg tror, at det virkelig er, fordi man gerne vil, at ingen skal komme i klemme. Vi hører jo alle sammen om folk, som kommer i klemme; måske er det os selv, måske den nærmeste familie eller andre, som kommer ud i noget, som vi gerne ville have undgået.

Jeg synes, at de to indlæg fra ministrene klart siger, at man er indstillet på, at der skal være så stor sikkerhed som muligt, og at man f.eks. i forbrugerombudsmandsinstitutionen har en vældig god institution. Jeg mindes da også, sådan uden at tænke dybere over det, mange tilfælde, hvor der er grebet ind over for produkter, og hvor man har fået dem standset.

Men jeg vil da på den anden side ikke sige, at vi ensidigt i Danmark kan lave en lovgivning. Det kan vi ikke, medmindre vi da sikrer os, at alle de produkter, der så kommer ind på markedet, svarer til de krav, vi stiller.

Jeg er helt enig i, at vi bør komme så langt, at vi ikke mere får en eneste ting i Danmark, uden at der findes en brugsanvisning på dansk. I mange tilfælde sidder man med engelske eller tyske ordbøger eller noget på japansk – så er det jo helt galt – for at finde ud af, hvordan produktet skal bruges, og så kan det blive brugt forkert og volde skade. Jeg er enig med de ordførere, der tidligere har været inde på det: her er der da noget, vi må gribe ind over for. Jeg mindes for år tilbage, at jeg f.eks. selv rejste spørgsmålet om fyrværkeri, hvor der på det tidspunkt ikke engang var dansk tekst vedlagt. Hvordan kunne man så forlange, at f.eks. børn skulle finde ud af, at det kunne være farligt?

Det er også foreslået, at der skal nedsættes et nævn, og så har jeg spekuleret på, om det vil være en fordel at have et nævn, der særlig

tager sig af den slags sager. Vil de have ekspertise sammenlignet med situationen nu, hvor man kan gå ind på de enkelte delområder? Hvor mange mennesker skulle der egentlig være i sådan et nævn, for at man kunne være helt sikker på, at det var inde i det mangfoldige område, som vi her taler om? Vi fra kristeligt folkepartis side er ikke indstillet på, at der skal være flere nævn o.lign. end allerhøjest nødvendigt.

Men det er vores helt klare opfattelse, at når det gælder produktansvar, når det gælder sikkerhed, så kan vi ikke få det godt nok. Jeg synes også, at det gik klart igennem begge ministres taler, så jeg håber, at vi i udvalget kan få nogle eksempler på, hvor det er galt. Måske kan vi allerede nu se, at på enkelte områder, f.eks. i forbindelse med medicin o.lign., er der ting, vi kan sætte ind på. Det er et vigtigt område, det er der ingen tvivl om.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte noget af de socialdemokratiske forslag. Det kan vi ikke, først og fremmest fordi vi ikke mener, der findes et behov for det. For det andet ved vi også udmærket, hvem det er, der bliver ramt, hver eneste gang vi indfører en ny bureaukratisk regel. Det er små erhvervsdrivende, det er igangsættere, altså de folk, som man ellers står heroppe og siger at man forfærdelig gerne vil hjælpe for ligesom at få sat sving i tingene igen.

Store multinationale selskaber skal nok klare en sådan lovgivning, det er der slet ingen tvivl om. De har de økonomiske midler, og de har administrationen til det, men jo mere bureaukratiske, jo mere udviklede regler man vedtager her i folketetinget, jo sværere bliver det for mindre virksomheder at komme i gang. Vi hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at nævnet skulle bestå af læger, eksperter, forbrugergrupper og en lang række andre. Jeg kan levende forestille mig, hvilke genvordigheder en igangsætter skal igennem, inden han nogen sinde får sit produkt godkendt, således at det kan komme på markedet. Det vil simpelt hen være dræbende for det sidste initiativ, der findes.

Fri konkurrence, frie markeder, frie prisdannelse, det giver forbrugerne de bedste garantier både kvalitetsmæssigt og prismæs-